

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120322581
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6120322581.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobkyne I. W., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v N. N., T. č. XX, zastúpenej právnym zástupcom N. & PARTNERS s.r.o., IČO: 36866261, so sídlom v Banskej Bystrici, Horná č. 23, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Matúš Boľoš, advokát a konateľ, proti žalovanému L. A. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. G., zdržujúcemu sa v G., č. XXX, zastúpenému právnym zástupcom Advokátska kancelária MESSINGER & Partners, s.r.o., IČO: 36860000, so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého č. 13, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Ľubomír Messinger, advokát a konateľ, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 9C/35/2020-41 zo dňa 08.07.2020, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyňa je **p o v i n n á** nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (prvý výrok) a žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobkyne nepriznal (druhý výrok); v odôvodnení uznesenia uviedol, že nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalovaná domáhala žalovanému vypratania nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľnosti na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Banská Bystrica, katastrálnym odborom pre okres N. N., obec G., katastrálne územie G.; súd prvej inštancie skonštatoval, že zmyslom a účelom neodkladného opatrenia je poskytnúť dočasnú ochranu účastníkovi a zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jeho právneho postavenia a to aj v situácii, keď súd nemá náležité zistený stav veci; v danej situácii nie je potrebný okamžitý zásah súdu a otázka vypratania nehnuteľnosti nepredstavuje potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, ktorá by odôvodňovala nariadenie neodkladného opatrenia; hoci je nesporné, že žalovaný nehnuteľnosť užíva, zo žaloby nie je zrejmé, od kedy žalobkyňa považuje užívanie predmetnej nehnuteľnosti žalovaným za neoprávnené; skutočnosť, že vlastnícke právo žalobkyne je rušené žalovaným v tom smere, že predmetnú nehnuteľnosť nemôže previesť na tretiu osobu, ešte nezakladá potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu; žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, preto aj náklady spojené s vlastníctvom znáša jedine ona; ani skutočnosť, že žalobkyňa podpísala zmluvu o budúcej zmluve viazanú na povinnosť vypratania nehnuteľnosti žalovaným nemôže byť dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže podpísaním tejto zmluvy sa sama žalobkyňa dostala do ňou opísanej tiesnivej situácie; súd prvej inštancie ďalej argumentoval, že rozhodnutie o vyprataní nehnuteľnosti je meritórnym rozhodnutím a vypratanie nehnuteľnosti nemožno nariadiť neodkladným opatrením, nakoľko by viedlo k naplneniu cieľa a účelu sledovaného žalobou o vypratanie nehnuteľnosti, bez vykonania kvalifikovaného dokazovania vo veci samej a žalovaný by bol povinný vypratať nehnuteľnosť už okamihom doručenia neodkladného

opatrenia (§ 332 ods. 1 C.s.p.); vypratanie nehnuteľnosti je potrebné prejednať v konaní, v ktorom bude môcť každá zo strán sporu predniesť svoje argumenty a predložiť všetky dôkazy na svoju obranu a následne bude možné vydať rozhodnutie vo veci samej; preto súd prvej inštancie návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol; súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 prvá veta a § 330 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“); o trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanému, napriek tomu, že bol v konaní úspešný, právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko s ním súd prvej inštancie nekonal a objektívne mu nemohli vzniknúť žiadne trovy konania.

2.1 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 23.07.2020 (č.l. 50-52 spisu); vyjadrila názor, že napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v odvolaní uviedla, že dostatočným spôsobom odôvodnila potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi ňou a žalovaným; majetkové pomery ju prinútili k rýchlemu odpredaju nehnuteľnosti v jej výlučnom vlastníctve, ktorú žalovaný užíva bez právneho dôvodu; pokiaľ súd prvej inštancie považuje za nevyhnutné vykonať plnohodnotné dokazovanie, žalobkyňa uviedla, že k návrhu doložila množstvo listinných dôkazov a poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia (body 15 až 17 uznesenia), v ktorých súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobkyňou tvrdené skutočnosti má za osvedčené; súd prvej inštancie sa rozhodol chrániť stranu sporu, ktorá preukázateľne zasahuje do práv žalobkyne a znemožňuje jej naplno využívať práva spojené s vlastníctvom nehnuteľností; žalobkyňa zotrváva na svojom tvrdení, že súd môže neodkladným opatrením uložiť žalovanému povinnosť vypratať nehnuteľnosť, nakoľko to pripúšťa povaha veci; na základe uvedeného žalobkyňa navrhla zmenu napadnutého uznesenia v zmysle vyhovenia jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

2.2 Dňa 03.09.2020 bola vec predložená odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní. Odvolací súd postupoval podľa § 329 ods. 1 druhá veta C.s.p. a dňa 22.09.2020 (č.l. 77 spisu) doručil žalovanému návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, napadnuté uznesenie ako aj podané odvolanie žalobkyne so stanovenou lehotou na vyjadrenie (č.l. 66 spisu).

2.3 Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 24.09.2020 (č.l. 80 spisu) k odvolaniu žalobkyne a jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol; žalovaný nehnuteľnosť užíva so súhlasom žalobkyne od roku 2005 až do súčasnosti a nikdy ju neprenechal do užívania tretej osobe; vzhľadom na to, že súčasný stav pretrváva niekoľko rokov, nie je naliehavé a nevyhnutné bezodkladne upraviť pomery neodkladným opatrením; medzi žalobkyňou a žalovaným došlo k zrušeniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov počas trvania manželstva a k jeho následnému vyporiadaniu; dohodou o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva, ktorá bola uzavretá za účelom ochrany spoločného majetku, nadobudla žalobkyňa predmetnú nehnuteľnosť, ktorej vypratania sa domáha; medzi stranami bolo dohodnuté, že po pominutí dôvodov, ktoré viedli k zrušeniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov opätovne upravia svoje pomery tak, aby bol každý z nich spoluvlastníkom nehnuteľností v polovici; keď došlo k rozvodu manželstva, žalobkyňa odmietla ich vzájomné vzťahy týkajúce sa spoločne nadobudnutého majetku opätovne upraviť; žalovaný predmetnú nehnuteľnosť užíva a súčasne uhrádza všetky náklady s ňou spojené; na základe uvedeného žalovaný uviedol, že sa stotožňuje so zamietnutím návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia.

3.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

3.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

3.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4. Odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

5.1 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobkyne ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie a v tejto súvislosti udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej spore, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na spor aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne spor správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

5.2 Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo strany ohrozené. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný najmä vtedy, ak potreba dočasnej úpravy vzťahov strán nie je naliehavá a strana dostatočne neosvedčí bezprostredné ohrozenie práva, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana alebo svoju obavu o ohrozenie exekúcie. Iba samotná domnienka ohrozenia práva alebo domnienka možnosti ohrozenia exekúcie nemôže byť dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia.

5.3 Z vyššie uvedených hľadísk posudzoval predmetnú vec aj odvolací súd. Po preskúmaní napadnutého uznesenia, podaného odvolania a ostatného obsahu spisu dospel aj odvolací súd k záveru, že neboli splnené podmienky na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia pre neosvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov podľa § 325 ods. 1 C.s.p. ako aj pre nesplnenie podmienok ustanovenia § 330 ods. 2 C.s.p.; žalobkyňa osvedčila skutočnosť, že je výlučnou vlastníčkou v celosti nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. G. (sporné nehnuteľnosti); je zrejmé, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalobkyňa proti žalovanému domáha vypratania sporných nehnuteľností, ktoré žalovaný dlhodobo užíva; nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov žalobkyňa v podstate odôvodňovala skutočnosťou, že v záujme prevodu vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam uzavrela s treťou osobou zmluvu o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 15.06.2020 s tým, že budúca zmluva v stanovenej lehote zanikne, ak žalovaný sporné nehnuteľnosti v stanovenej lehote nevypracuje (doba trvania záväzku uzavrieť zmluvu bola neskôr predĺžená v priebehu odvolacieho konania); odvolací súd sa v tomto smere stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že do časovej tiesne sa dostala žalobkyňa v dôsledku uzavretia uvedenej zmluvy; odvolacia argumentácia žalobkyne, že do tiesne ju dostal žalovaný užívaním sporných nehnuteľností bez právneho dôvodu neobstojí, pretože žalovaný užíval sporné nehnuteľnosti už pred uzavretím zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, o čom mala žalobkyňa v čase uzavretia zmluvy vedomosť, preto jej pred uzavretím zmluvy nič nebránilo podať na súd žalobu o uloženie povinnosti žalovanému vypratať sporné nehnuteľnosti; ochranu vlastníckeho práva, do ktorého podľa žalobkyne žalovaný neoprávnene zasahuje, môže žalobkyňa dosiahnuť žalobou o vypratanie nehnuteľností podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka; návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa tak žalobkyňa v tomto prípade domáha uloženia totožnej povinnosti, ako v prípade konania vo veci samej (t.j. navrhované neodkladné opatrenie konzumuje vec samu); nariadiť neodkladné opatrenie s totožným výrokom ako v konaní vo veci samej je však v zmysle § 330 ods. 2 C.s.p. možné len v prípade, ak to povaha veci pripúšťa, pričom túto otázku a povahu veci je potrebné v každom prípade individuálne posúdiť s ohľadom na charakter uplatneného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana navrhovaným neodkladným opatrením; ani podľa odvolacieho súdu povaha veci v posudzovanom prípade neumožňuje nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť vypratať nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, pretože v konečnom dôsledku ide priamo

o nárok na plnenie, t.j. vypratanie nehnuteľnosti, kde až na základe riadne vykonaného dokazovania je možné posúdiť opodstatnenosť nároku žalobkyne; aj keď vo všeobecnosti nie je možné vopred vymedziť, ktoré subjektívne nároky pripúšťajú nariadenie neodkladného opatrenia s totožným výrokom, ako je výrok vo veci samej, možno uviesť, že spravidla sa bude jednať o špecifické zdržovacie nároky, v ktorých prípadoch je ťažké formulovať navrhovaný výrok rozhodnutia odlišne od výroku rozhodnutia vo veci samej; na druhej strane možno uviesť, že nariadenie neodkladného opatrenia s rovnakým výrokom ako vo veci samej neprichádzajú do úvahy v prípade určovacích výrokov alebo žalôb o zaplatenie peňažnej sumy; podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné vziať do úvahy aj skutočnosť, že neodkladné opatrenie je opatrením dočasným a jeho nariadením nemôže byť v zásade vytvorený nenávratný stav; právne účinky neodkladného opatrenia nemôžu obmedziť povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), napr. v jej práve na spravodlivý proces, ktorý je v prípade konania o nariadenie neodkladného opatrenia s totožným výrokom, ako vo veci samej, značne oklieštené; preto odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne a uplatneným odvolacím dôvodom nesprávneho právneho posúdenia veci sa žalobkyni správnosť napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepodarilo spochybniť.

5.4 Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania (§ 379 písm. a/ C.s.p.), ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený tým, že napriek vzniku nároku žalovaného na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, tomuto žiadne trovy konania pred súdom prvej inštancie nevznikli (porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26.10.2016 alebo sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018 uverejnený v zbierke ako R 72/2018).

6. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal mu odvolací súd proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

7. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).